

Hiob 26

Septuaginta (LXX)

1 ὑπολαβών δὲ ιωβ λέγει

2 τίνι πρόσκεισαι ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἴσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστιν

3 τίνι συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία ἢ τίνι ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις

4 τίνι ἀνήγγειλας ρήματα πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ ἔξελθοῦσα ἐκ σοῦ

5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ

6 γυμνὸς δ ἥδης ἐπώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ

7 ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδένι κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός

8 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ

9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ

10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους

11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ ἔξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ

12 ἴσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν ἐπιστήμῃ δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος

13 κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτὸν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην

14 ἵδον ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἴδεν ὅπότε ποιήσει